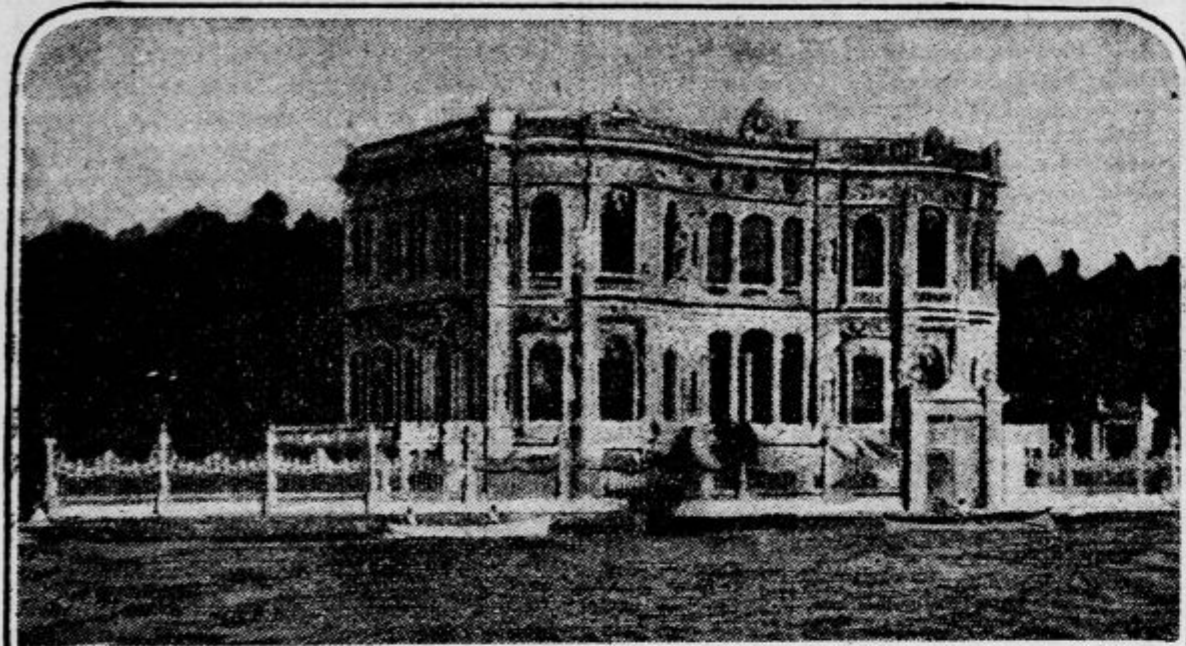

Iz življenja in sveta

Kemalova Turčija se latinizira

Za fesom in po odpravi pajčolana uvaja Kemal paša v modernizirani državi latinsko pisavo. — Latinico mora obvladati vsak patrijotičen Turek! — Trije Kemalovi sotrudniki: tisk, gledališče in kino. — Doba paševanja je minila

Palaca bivšega kalifa v Berlejbefu ob Bosporu

Kemalova Turčija se čedalje bolj razvija po vzorih Zapada. Najnovejši napredek v tem pogledu predstavlja uvajanje latinice v javno življenje. Latinica bo zamenjala arabsko pisavo, ki je zelo nepraktična, zaradi česar so bile nižje plasti turškega ljudstva doslej čisto neprosvetljene. Na nekem zborovanju kemalistične stranke je prepovedal sodobne Turčije rekel: »Kar nam je potrebno sedaj, to je reforma turške pisave. Dolžnost vsakega turškega domoljuba je, da se nauči latinice. Arabske pismenke so poglavni vzrok, da je Turčija zaostala in zabredla v velike nesreče tekom zadnjih dveh desetletij.«

Turki so še danes v splošnem nepismeni narod, in sicer ne zna čitati ne pisati do 80 odst. turškega prebivalstva. Kemal dela na to, da se latinica uvede v deželi najpozneje tekom dveh let. Poseben odbor, obstoječ iz mladih turških pisateljev je že določil, kako se ima latinica uporabljati in koliko črk bo štela nova turška abeceda. Predlog, ki ga je ta odbor izdelal, bo predložen prihodnjemu zasedanju narodne skupščine v Angori, ki ga bo takoj sankcionirala.

Kemal pa noče čakati na parlament, ampak je odredil tudi ustanovitev posebne komisije, ki naj že sedaj napravi načrt o uvedbi latinice v turške abecednike in šolska berila. Slovnica turškega jezika se v tem pravcu že reformira in ustanovljena je celo turška akademija, ki sestavlja turški slovar po smernicah najnovejše Kemalove reforme.

Kakor pri vseh svojih dosedanjih

preuredbah, se poslužuje Kemal paša tudi pri uvajanju latinice v prakso predvsem tiska, gledališča in kinematografa. Diktator moderne Turčije pa hoče iti še dalje. Dati hoče priložnost svojim rojakom, da se nauče latinice v vseh javnih lokalih — v kavarnah, gostilnah, vojašnicah in celo v čakalnicah na kolodvorih. Vseposod bodo razobešene učne deske, ki bodo vplivale Turku novo znanje skozi oči v glavo.

Turki sami smatrajo, da bo zadela Kemalova težnja polatiniti Turčijo na mnogo večji odpor kakor vse njegove dosedanje reforme, vendar si obetajo od te novosti dobrega izida in splošnega uspeha.

Zanimivo je, kako polagoma odmirajo zadnji ostanki stare Turčije in kako se presnavlja diktatorjeva država. Naslov »paša« je v Turčiji že davno odpravljen in ljudstvo nagovarja gospodo samo z naslovom »effendi«, t. j. gospod, kar docela odgovarja sodobni demokraciji. Izvor besede »paša« se baš sedaj na Turškem mnogo razglablja in tolmači. Eni pravijo, da je prišel iz Perzije in da je sestavljen iz dveh besed, iz »pa«, kar pomeni noga, in »ša«, kar je toliko kakor kralj. »Pa« — »ša« bi torej pomenilo kraljeva noga.

Ze stari Ksenofon pripoveduje v svojih spisih, da so bili pomočniki perzijskih kraljev njegovi udje, t. j. šahove noge, roke, ušesa, oči in jezik. Ušesa so bila starim Perzijcem simbol policije, oči simbol videnja, roke simbol jemanja davkov, vojskaški simbol

podlage, na kateri stoji država, sodni, ki pa simbol jezika, ki reši vsako stvar kralju v prilog. Turški lingvisti si sedaj belijo glavo v vprašanju, kaj prav za prav pomeni ta beseda, ki je izobčena iz javnih funkcij in bo polagoma prešla v arhiv, kjer bo pozno potomstvo Kemalovih reform spominjala starih časov, ko so bili Turki nesvobodni in neprosvetljeni. Paše so bili prav za prav odpravljeni že leta 1911, izginili pa so šele potem, ko je stopil na krmilo prerogone Turčije gazi Kemal, kakor imenuje turško ljudstvo svojega prepoveditelja današnje države.

Vendarle kraljica

Hčerka bivšega cesarja Karla Habsburškega in bivše cesarice Zite, »nadvojvodinja« Adelajda, je bila na neki slavnosti izvoljena za kraljico v vasici Lequeito na Španskem, kjer prebiva ta čas ostanek bivše cesarske rodbine.

Zračna bitka nad Londonom

Vodstvo zračnih manevrov nad Londonom

je ustavilo manevre poldrug dan pred časom,

nego je bilo določeno. Izjavila je, da je bilo dovolj letanja; v resnici pa so se vezbe končale zaradi tega, ker je obramba — na papirju — sestrelila skoraj vse napadalno zračno brodogradnjo, 103 letala, nekaj sovražnih letal pa je moralo pristati zaradi defektov v motorjih. Branilci so v istem času izgubili 45 letal. Na prvi pogled bi človek torej mislil, da so utrpeli napadalci neprimerno večjo škodo, a to bi bila zmotna. Tri manevrih je šlo v prvi vrsti za dognanje, koliko škode bi utrpelo mesto samo in tu postane statistika naravnost porazna. V prvi noči so izgubili napadalci 43 bombnih letal, v drugi 22 (branilci v prvi noči 17, v drugi 15), toda v istem času so bombe — seveda teoretično — razdejale palačo ministrstva za zračni promet in nešteto zgradb, ki bi bile važne za obrambo. Če bi šlo zares, bi bil

v dveh nočeh večji del Londona v plamenih,

če bi sovražnik mesto obmetaval s plinskimi bombami, bi bil

večji del civilnega prebivalstva usmrčen

in to bi pomenilo milijone mrtvih ljudi! Tudi vsako letalo, ki bi ga sestrelili, bi značilo novo razdejanje in smrt, ker bi preostale bombe pri raztrešenju na tleh eksplodirale. Sestreljena letala bi bila torej prav tako smrtonosna kakor nezadeta letala. Listi komentirajo rezultate te strašne poskusne vojne in pravijo, da bi bilo bolje, če bi do resnične vojne nikoli ne prišlo. Posebno povdarjajo dejstvo, da so

signalni aparati popolnoma odpovedali. Ti signalni aparati, porazmeščeni po vsej zapadni in južni obali Angleške, so imeli, kakor smo že poročali, namen, da bi avtomatično naznanili bližajočo se zračna brodogradnja že davno, preden bi jih mogli na običajen način slišati ali videti. Tudi so domnevali, da bodo z njihovo pomočjo z lahkoto in točno namerjali obrambne topove in žaromete na sovražnike. Toda aparati so začeli delovati šele tedaj, ko

so žvižgale — vedno v teoriji, hvala Bogu — stotine bomb že v svojo komodnostjo nad središčem mesta. Lahko rečemo, da je

celotna obramba odpovedala v isti meri kakor ti signalni aparati.

Samojlovič, Amundsen, Alessandrini

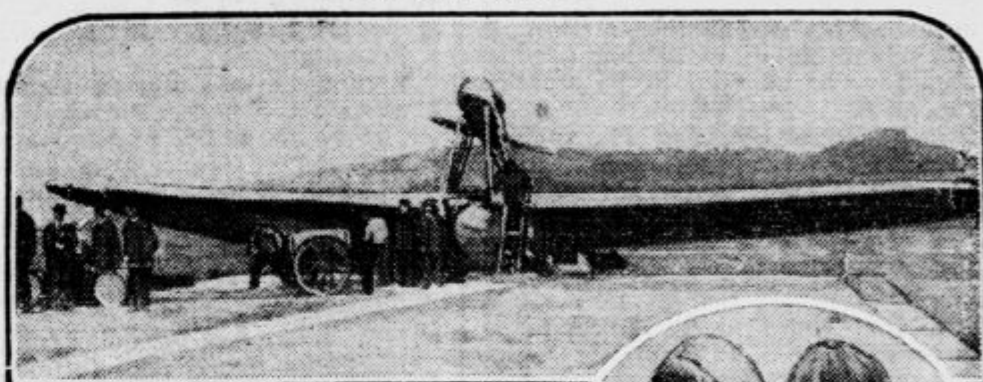
«Krasin» odrine že v soboto na polizvedovanja.

Najdba steklenice z Amundsenovo pisavo, ki prica, da je bil Amundsen 1. julija še živ, je vnovič podžgala Russe, da se izvrše popravila «Krasina» kolikor mogoče hitro in da odrine ledolomec čimprej na nova raziskovanja. Kakor je izjavil vodja ekspedicijske, prof. Samojlovič, bo «Krasin» do konca tega tedna popravljen, nakar odrine iz Stavangerja proti severu. Najprej bo ustvaril novo bazo za polizvedovalne polete, ki bo predvidoma med Hinlopensko cesto in med rtom Leighom Smithom, nato pa bo iskal Amundsenovo «Latham» med Spitzbergi in med Franc Jožefovo deželo. O Amundsenu je dejal prof. Samojlovič:

Amundsen je vedno imel svoje posebne načrte in možno je, da se je podal naravnost k Alessandrinijevi skupini, o kateri je vedel, da se ne bo nihče brigal zanjo, ker so vsi delali samo na rešitev Nobila in njegove skupine. Samojlovič sodi, da se nahaja Amundsen morda kje na vzhodu Spitzbergov. «Krasin» bo preiskal tudi ta pas.

Francoska vlada, oziroma francosko mornariško ministrstvo se namerava obrniti na dansko vlado s prošnjo za pomoč pri iskanju «Latham», ki je morda celo kje v grönlandskih vodah ali pa na grönlandskem ledu. Iz Francije je odšel na Spitzberge zopet parnik «Ailette», ki je vzel s seboj vse potrebno, da založi križarko «Strasbourg» za živili za prihodnje mesece. Ladija raziskuje spitzberško obalo in vodovje pod nadzorstvom francoskega raziskovalca arktičnih krajev Charcota.

Kakor torej vidimo, se bodo iskalci Amundsena in njegovih tovarišev za vsako ceno potrudili, da najdejo kakršnokoli sled za «Lathamom» in za Alessandrinijevo skupino, katero so Italijani prepustili brezsrčni usodi.

Nov neuspeh ital. avijatike

Italijanska letalca Ferrarin in Del Prete sta hotela postaviti nov rekord v vztrajnostnem poletu. Poskus se je končal tragično. Pri Buenos Airesu je šlo njiju letalo na kose, oba sta bila težko ranjena. Zadnje vesti javljajo, da je Del Prete umrl navzlic temu, da so se trudili z njim trile italijanski zdravniki.

Malmgreen prvič na pragu smrti.

Življenska opasnost za Malmgreena na Laponskem. — Meteorologa brez živil. — Onemoglost v snegu in rešitev po čudežni ekspediciji. — Malmgreen s celo in Malmgreen z zlomljeno roko

Te dni je predaval v stockholmskem radiu prijatelj pokojnega švedskega meteorologa dr. Finna Malmgreena o življenju in mladosti žrtve Nobilove ekspedicije. Orisal je mlado življenje, od katerega si je domovina obetala še mnogo časti, in junaštvo, s katerim je šel Malmgreen po katastrofi «Itali» v smrt. Se zanimivejši od tega pa je bilo pripovedovanje, kako je bil Malmgreen na pragu smrti že enkrat v svojih študijskih letih.

Bilo je v času, ko je dr. Malmgreen opravljal službo meteorološkega opazovalca v Partetjaku na Laponskem. V opazovalnici je poleg njega prakticiral dr. Hofling. Hrano jima je prinašal gori neki sluga. In zgodilo se je, kar je v teh krajih zelo običajno, da je zapadel visok sneg in ja sta oba meteorologa ostala brez živil. Do ljudi skoraj ni bilo mogoče priti. Doktor Hofling in Malmgreen sta vlekla žreb, ki je odločil, da mora Malmgreen na pot in preskrbeti živila, ki sta bila obema potrebna, da ne umrjeta od lakote.

Malmgreen se je odpravil in šel na pot. Pet dni je taval v snegu in je došel priločno daleč; ampak malo pred doseženim ciljem je omagal. Legel je tja v upanju, da pridejo ljudje ali pa, da ga najde — smrt. Preden je legel v mrzlo ležišče, je napisal na listek zahvalo tisti roki, ki ga bo hvalažno pobrala in sporočila vest o njegovi smrti ljudem. Kmalu nato je prišla rešilna ekspedicija. Malmgreen je bil že na koncu moči. Rešitelji so ga prinesli k ljudem, kjer je dobil okrepčilo. Dr. Hofling, ki se je tudi odpravil na pot, da bi dobil kaj živeža, se ni vrnil nikoli več. Izgubil se je v snegu.

Dr. Behounek objavlja sedaj v nekaterih svetovnih listih svoj opis Nobilove ekspedicije in poroča v zadnjem članku o Malmgreenovem pohodu v

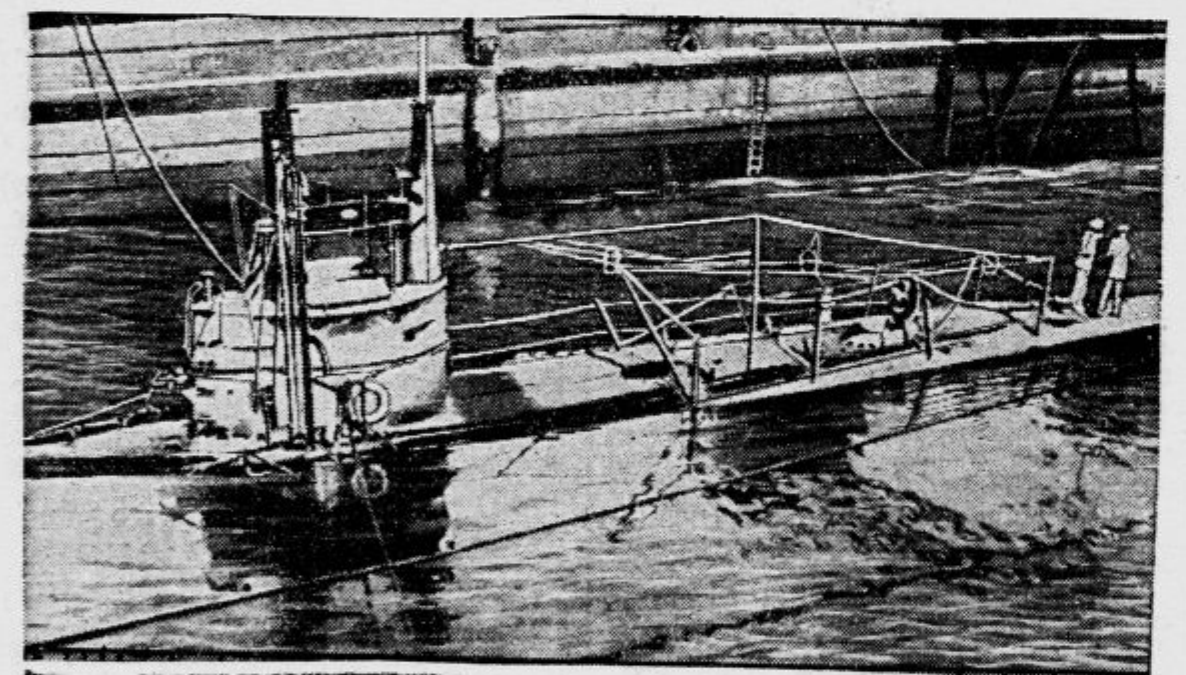
smrt. Behounek pravi:

Malmgreen je bil pri padcu gondole na led močno ranjen na celem životu, posebno na levi roki in na ključnici. Nihče ni vedel, kakšna je njegova rana, ker je bil oblečen v dvojno obleko in ker je bilo v šotoru 11 stopinj mraza. Kapitan Zappi, o katerem se je govorilo, da se nekoliko razume na kirurgijo, je Malmgreena pregledal in je izjavil, da Malmgreen nima zlomljene roke. Pozneje, ko smo bili na «Krasinu», sem vprašal Zappija, kako da je Malmgreen tako kmalu podlegel. Zappi je odvrnil, da Malmgreen ni bil kos naporom potovanja, ker je imel že takoj od začetka zlomljeno roko. Pozneje sta mu zmrznili še obe nogi.

Tega protislovja, pripominja dr. Behounek, si ne morem razložiti.

Filmi erotične vsebine

Neprijeten dogodek je doživela neka 50 letna posestnica iz Domažlic v Pragi. Sezanila se je z mladim, zelo ljubeznivim človekom, s katerim sta se zapela v pogovor o ljubezenskih zadevah. Mladenci ji je predlagal, naj bi šla z njim pogledat prepovedan film z razuzdano vsebino. Dama je privolila, priključila se je jima neka plesalka, mladenčeva znanica, in vsi trije so se napotili v tajen kinematograf, nato pa so prebili večer v nekem baru ob šampanjcu. Končno se je mladi mož poslovil, a plesalka je spremila damo v hotelsko sobo. Ker je bila stara gospa precej opita, se ni natančno spominjala, kako se je vse skupaj izvršilo, toda zjutraj se je zbudila na postelji čisto naga, plesalko ni bilo nikjer in prtljaga je izginila s plesalko. Dama je imela kakšnih 50.000 čK škodo — vendar pa zadeve ni naznanila policiji, ker se je bala, da bi nje ime prišlo v javnost.

Ladja smrti

Italijanske oblasti so strogo pazile, da ne bi prišle glade katastrofe podmornice «F 14», ki je zahtevala 31 človeških življenj, nobene vesti in nobene slike v javnost, ki bi jim ne bile všeč. A vsa njih paznja ni mogla preprečiti sretnemu fotografa, da je napravil skrit posnetek o mrtvaški ladji, ko so jo vlekli napol potopljeno v puljsko luko. Slika kaže poveljniški stolp in sprednji del stražnega plavalnega groba.

L. L.

Moj Ličan

Ne morem pozabiti njegovega zagorelega obraza, polnega zdravja in samozvesti, in njegove preproste govornice, ki se je tako nehoti končavala z bratovskim »znajš«. Zdi se mi, da sem videl v njem ves ta narod, ki trpi na trdih skalah kršne Like in odhaja v svet, ker mu domovina ne da kruha. Gledal sem ga z navdušenjem in občudovanjem in zdelo se je, kot da govori naša zemlja iz njega...

Vozil sem iz Ljubljane v Split. Na ljubljanskem kolodvoru sem poiskal direktorja voza, in ko sem stopil v coupé, sem zagledal napis: za vojnike. Toda on je že sedel na svojem mestu v kotu in nad njim je bila na polici velika bela skrinjica. Malo je bil v zadregi, ko sem se mu vsedel nasproti in je nemirno gledal skozi okno, ker je nekdo zunaj opozarjal, da je to vagon za vojake. Že je hotel vstati in oditi v drug vagon, ker je mislil, da je napačno vstopil, pa sem ga ustavil:

«Kam se pa peljate?»
«Na Vrhovine.»
«To je na liški železnici.»
«Da, blizu Plitvičkih jezer.»
«No, potem je dobro. Kar ostanite!»

«Pa pravi, da je za vojake.»
«Saj ni vojakov — to je direktor voza.»

«E, pa dobro — saj sem plačal.»
Vročina je bila huda in moj Ličan se je brisal z belim robcem, dasi so bile njegove roke žuljave in udeleane, da je robec izginil v njih kakor krpica. Vstopil je starejši gospod, častitljivega obraza, in sedel v drugi kot.

«Ali je to tretji razred,» je vprašal Ličan nemiren.

«Je, je, kar sedite... vsi se vozimo v tretjem razredu,» sem ga pomiril. Gospod s častitljivim obrazom je odložil prtljago in se nasmehnil. «Nismo niti mi milijonarji,» je rekel z glasom, ki je bil prikripen.

Vlak je zažvižgal, vagoni so zaškripali — in vozili smo se.

«Od kod se pa vozite?» sem vprašal liškega sopotnika, ki je vidno komaj čakal, da bo začel razgovor o sebi in svojih zadevah.

«Iz Francije.»
«Kaj? Iz Francije.»
«Da, delal sem tam na železnici.»
Na rokah se mu je poznalo, da je bilo to težko delo.

«A kako, da ste šli v Francijo.»
«Od nas je tam mnogo ljudi. Kaj se hoče, ko zemlja doma premalo rodi.»

«A tam — se dobro zasluži.»
«Prejšnja leta se je dobro zaslužilo — a letos je bilo slabo. E, zamerila se mi je Francija.»

«Pa potujete sami?»
«Imel sem prijatelja iz bližnje vasi. Zbolel je in sem ga pripeljal domov. Do Ljubljane sem ga še spravil — tu mi je onemogel. Odpeljali so ga v bolnico. Jaz — Boga mi — ne bi prosil, a zanj sem zbral na kolodvoru sto dinarjev. Ni prinesel ničesar s seboj, razen bolezen. Malo, da mi ni umrl na poti.»
«A kako ste se razumeli z ljudmi?»
«E, kakorkoli. Vozim se že tretji dan.»
Videlo se je, da ga vsled vročine zmagaše spanec, a razgovor ga je oživljal.

«Imam doma ženo in tri otroke, znaješ,» je nadaljeval, (ta »znajš« mu je ušel kar tako), »pri nas zemlja slabo rodi. E, da bi imeli doma dela — a tako mora vsak oditi, da zasluži poleti za zimo.»

«A kako, da v Francijo?»
«Pred štiri leti smo rabili delavce za železnico in smo šli.»
«A kako ste izhajali z jezikom.»
«E, bilo nas je več in potem smo se navadili. Delali smo progo. Takrat se je še dobro zaslužilo — ostalo mi je tudi trideset dinarjev na teden...»

Trideset dinarjev na teden! Uboga naša zemlja! In ti nimaš dela, da bi dala delavcu ta zaslužek!

«Letos je bilo slabše. Francozi so dobrili ljudje — a zviti za sebe. Uredili so vse tako, da delavec nič ne prihrani. Kolikor zasluži, toliko porabi.»
Imel je na sebi nove rujave delavske čevlje.

«Koliko, mislite, da štanejo ti čevlji?»
«Pri nas bi stali 120 Din.»
Pogledal je resno.

«A jaz sem dal našega denarja 140 dinarjev.»

Videlo se je, da ga je to zelo vznemirilo, kajti težko je bil prislužen denar. «Saj pravim, da se mi je Francija zamerila. Naš človek opravlja tam najtežje delo, a plača je slaba. Niti dvajset dinarjev nisem mogel prihraniti na teden. — A povejte mi, zakaj pri nas ne gradimo železnice, da bi imeli dela?»

Gospod, ki je v kotu čital časopis, je pogledal izza naočnikov.

«Slabo gospodarstvo. Doma ni dela in tožimo o slabih časih.»

Ličan je vzel iz žepa kos trdega kruha in začel jesti.

«Jaz, znajš, imam hišo in malo polja, a ne rodi. Sama skala in suša. Pri nas je povsod tako. Imam tri brate, vsi trije smo bili v vojni — a, lepo smo prešli

vsi trije. Mislim sem, da ne bo treba več služiti — pa so me prijeli in spravili v Pirot. Služil sem še celo leto. Boga mi — težko je bilo zaradi žene in otrok. Zena dela doma, a če mož ne zasluži, ni kaj jesti. Uboga naša Lika! Veste, kje so Vrhovine. Še tri ure od Vrhovin imam do doma. Deca se bo razveselila. O polnoči bom doma. E, zamerila se mi je Francija.»

Ubogi Ličan! Koliko sile in zdravja je bilo v tem utrjenem telesu, teh močnih rokah! In obraz tako lep, naš, zagorel, izrazit! In misel tako jasna, beseda resna, volja do življenja in dela tako velika! Sto in sto drugih bi obupalo — ti se držiš svojih skal, in če ti ne dajo kruha, ga iščeš po svetu, kjer izrabijo tvoje sile do skrajnosti, da moreš poslati domov par dinarjev! Onemel in posurovel bi človek od trpljenja, postal bi neumen in omejen — ti pa si bister in dober, prevdaren in zgovoren, da te je vsak vesel in se čudi tvoji naravni misli!

Gledal in občudoval sem tega človeka, ki ni imel ene besede pritožbe. «Jaz sem zadovoljen,» je rekel z jasnim pogledom, «doslej sem imel vedno srečo, samo letos se mi je Francija zamerila.»

Zdelo se mi je, da imam pred so-

„Šibki spol“ na olimpijadi

Res se bo treba kmalu odločiti, da opustimo nekaj čisto brezsmiselnih rečenic o ženskah. V dobri, ko se je pojavil vitki, mišičasti, prožni, zagoreli sportgirl, je n. pr. naravnost smešno govoriti o «šibkem spolu». Morda je veljalo to v času naših dedov in babic, ko so bila dekleta eterične, sentimentalne prikazni v rožastem oblaku tula ali museline, vsa narejena iz zadrage, bojazni in omedlevci. Toda danes, v času, ko se ženske na mednarodnih olimpijadah borijo za svetovna prvenstva v metanju kroglice in diska, v skakanju, sabljanju, tekaniu in plavanju! Samo enkrat na olimpijadi si lahko začutil rahel odmev na tiste čase, ko so bile ženske še «šibki spol». To je bilo tedaj, ko je Breslaučanka s silnim skokom dosegla cilj tekalne tekme in je nekaj tekmovalk za njo iz jeze ali žalosti (gotovo ne radi utrujenosti!) padlo v nezavest. Sicer pa še nekaj: Ta Breslaučanka je poročena žena in še neka druga med rekordistkami živi v zakonskem stanu. Tako nam je olimpijada tudi v tem oziru prinesla nekaj novega.

Samomor kokainista v gledališču

V Kovnu si je pred nekaj dnevi končal življenje neki kokainist med gledališko predstavo na restavracijskem vrtu. Varijete je bil baš v polnem obratu, ko je skočil mož iz občinstva na deske, češ, da bo pokazal točko, katere ne zmore noben artist. Publiko je postala pozorna. Mislija je, da hoče mož ukaniti artista. Prišlo pa je drugače.

Ker je imel artist v rokah nož, katerega bi si bil moral po programu zasadi v prsa in si z njim razparati trebuh, je vzel mož iz publike artistu nož. Zasadi si ga je v trebuh, katerega je razparal, da so mu izkipela čreva. Občinstvo je mislilo, da gre za naveden fakiški trik, moralo se je pa prepričati, da je stvar krvavo resna. Šele ko se je mož zgrudil in je izgubil mnogo krvi, so nekateri pristopili in šli po zdravnika, ki je ugotovil nastopilo smrt. Pri samomoru je našla policija listek z besedilom: «Kokain me je pogljal v smrt. Ne uživajte kokaina, da vas ne zadene isti strašen konec kakor mene!»

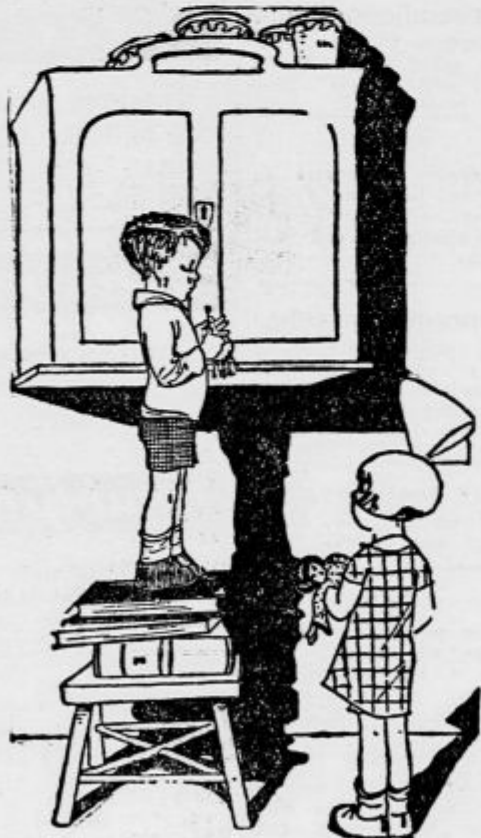
Puccinijevo „Turandot“ sta skomponirali dve ženski

Na precej hrupen način skušata dve dami, Frieda in Goldina Robinson, v Jeruzalemu obrniti občo pozornost nase. Prosili sta ameriškega glavnega konzula v Palestini Hauserja, naj bi intervjuiral v njun prid, češ da je Puccinijevo posmrtno delo „Turandot“ prav za prav njuno delo. Opero z isto vsebino, in sicer muzikalno kakor po besedilu sta objavili že leta 1896. v Nemčiji, a Puccini jo je plagiral. Baje je že več uglednih glasbenikov primerjalo obe deli in ugotovilo njiju identičnost. Ti glasbeniki, med njimi ravnatelj jeruzalemske glasbene šole, so svetovali obema sestram, naj tožita Puccinijeve dediče za izplačilo tantiem in baj sta se v tej zadevi že obrnili na konferenco duševnih delavcev pri Društvu narodov. Ameriški konzul Hauser je oficijelno pomoč odklonil, vendar pa je pisal

privatno bivšemu amerškemu poslaniku v Carigradu Henryju Morgenthau, da bi ta vzel zadevo v roke. Robinsonovi sta Nemki iz Hamburga, vendar se obračata na ameriške oblasti, ker imata za svojo opero tudi ameriški copyright. Stvar je začela vznemljati v javnosti seveda veliko zanimanje.

Naročilo

O slovitem francoskem kiparju Carpeauxu pripovedujejo sledeče anekdoto: Nekega dne je prejel od bogataša naročilo, naj bi mu upodobil »Polifema«, ki je raztrščil Acida s težko pečino. Naročilo ni Carpeauxu prav nič prišlo in sploh ni začel delati. Bogataš ga je nekoliko dni pozneje obiskal in ga naganjal k delu. Tedaj ga je povedel kipar v kot svoje delavnice, kjer je ležala na tleh brezoblična masa ilovice. »To je vaša skupina,« je dejal, ne da bi trenil z očmi. »Kako to?« je vprašal klient. »Nu, to je pečina,« je odvrnil umetnik. »Lepo, a kje Acis?« — »Leži pod pečino čisto raztrščjen, ni ga več videti.« — »In kje je Polifem?« — »Ta je seveda odšel. Mislite, da je kar ostal na mestu, potem ko je zalučil skalo?«

Vkuhanu sadje

»Kaj ni noben ključ primeren, Janko?«
»Ne!«
»Tedaj stopi rajši dol! Mama bo kmalu nazaj in bo nama dala plačilo, ker sva bila pridna.«

Svinje so požrle žandarmerijskega častnika

Pri Nagycsedu na Madžarskem so našli v nekem svinjaku žandarmerijskega poročnika Mihaela Kiralyja mrtvega. Živali so ga bile zgrizle. Obdukcija je dognala možnost srčne kapi, vendar ni izključen tudi zločin. Oblasti preiskujejo zadevo, da bi ugotovile resnico.

MALINE

kupuje vsako množino

„ALKO“

d. z o. z. Ljubljana-Kolizej.

Sokol

Sokolsko slavlje v Ljutomeru

Metropola Priekije, mesto Ljutomer, je doživela 14. in 15. t. m. lepo slavlje. Tamonjši Sokol je na slovesen način proslavil 25letnico svojega obstanka in svojega plemenitega dela. Možje, ki so gradili pred 25. leti to sokolje gnezdo, dr. Chloupek, Joško Rajh, dr. Rosina, Babnik in drugi, počivali že pod hladno zemljo, a njihov duh je še vedno živ v društvu, ki so ga osnovali. Že ob orilski lanske slovesne otvoritve Sokolskega doma, ki si ga je društvo v brezprimerno poštvalnostjo članstva in prebivalstva Ljutomeru in vse slovenske domovine tekot zadnjih let zgradilo, je bilo sklenjeno, da se letošnje leto proslavi 25letnica društvenega dela in obenem tudi spomin na 60letnico prvega slovenskega tabora v Ljutomeru. Sedanjí odbor si je na del težavno nalogo, ki pa jo je tudi častno izpolnil.

Prvotno za 11. in 12. t. m. določena slovesnost je bila od odbora zaradi smrti velikega narodnega voditelja Stjepana Radića in hvaljevredni uvidevnosti preložena na 14. in 15. t. m. Ta korak odbora je naletel na odobravanje vse narode slovenske javnosti. Zato je bila tudi prireditev mnogobrojno obiskana predvsem od domačinov z Murskega polja, pa tudi od gostov ob blizu in daleč, zlasti tudi iz Prekmurja, Podravja, Varaždina itd.

Ze akademija 14. t. m. zvečer je pokazala, da je upravičen sloves lutomerskega Sokola, da ni samo za parado, ampak da globoko in resno pojmuje svojo velično vzgojno nalogo. Nekateri nastopi, zlasti težavna simbolična vaja »krog«, ki zahteva skoro atletske sposobnosti, so vzbujale občudovanje mnogobrojnih obiskovalcev. Tudi osmica gojenk je bila deležna splošne pohvale. Vmes se je igrala za razvedrilo lepa gledališka igra in pesnik Cveček Golar, sedaj lutomerski domačin nas je razveselil z nekaterimi novimi pesnitvami.

V sredo 15. t. m. ob 9. uri se je članstvo sestalo v velikem številu ob grobu pokojnega in nepozabnega starostea brata Joška Rajha ter se poklonilo njegovemu spominu, pa tudi spominu vseh ostalih članov društva, ki jih je ugrabila smrt. Z lepim nagovorom se jih je spomnil br. starosta Baukari in tudi župni starosta br. Julče Novak v imenu župe in saveza. Istočasno je delegat društva položil na varaždinskem pokopališču venec na grob ustanovitelja društva in prvega starostea br. dr. Chloupeka.

Ob 10. uri je bila v Sokolskem domu slavnostna seja ob mnogobrojni udeležbi članstva in gostov. Starosta br. Baukari je v svojem govoru podal mnogo značilnih momentov iz društvenega delovanja. V imenu župe in saveza je sporočil društvu čestitke župni starosta br. Julče Novak, v imenu lutomerske mestne občine pa župan g. Frac Zemljik. Nato je pohltilo članstvo na kolodvor, da sprejme goste pri vlakih. S kolodvorja se je razvila veličastna povorka skozi mesto. Impozanten konec povorke je tvorilo blizu 50 krepkih jezdecov z Murskega polja.

Popoldne ob pol 5. uri se je vršila javna telovadba, katere so se udeležili poleg domačih članov in članic ter naraščaja tudi zastopniki mnogobrojnih drugih sokolskih društev, zlasti tudi iz Varaždina, Ormoža, Murske Sobote, Veržej, Radgone, Središča itd. Nastop je bil nad vse srečen in je tudi tu zlasti ugajala simbolična vaja »krog«. Po telovadbi se je razvila v prostori Sokolskega doma in izven njega animirana ljudska zabava.

Ljutomerski Sokol je lahko ponosen na svojo zgodovino in na svoje vztrajno pozitivno delo!

Sokolsko slavlje v Dolenjem Logatcu

Prekrasen poletni praznik je bil v sredo posvečen razmahu sokolske ideje v Dolenjem Logatcu. Lepo poletno vreme je privabilo že zgodaj jutraj mnogo izletnikov, ki so hiteli v prijazni Logatec. Ze s prvim jutranjim vlakom se je odpeljal mnogo brojno Sokolstvo, zlasti polnoštevilno Sokol II. v kroju in s praporom ter zavedno sokolski ideji naklonjeno občinstvo, da prisostvuje proslavi 20letnice agilnega dolenjskega Sokola. Z istim vlakom se je odpeljala tudi godba »Sloga«.

Ob 13. ko je prispelo z vozovi in avtomobili mnogoštevilno Sokolstvo, so se izvršile na letnem telovadišču skušnje vseh oddelkov, nakar je odšla lepa povorka k sprejemu gostov na kolodvor.

Po prihodu ljubljanskega vlaka, ki je pripeljal goste, je sledil kratek pozdrav, nakar je zbrano Sokolstvo priredilo svečan obhod po trgu. Za godbo »Sloga«, 7 društvenimi prapori in starešinstvom sokolske župe Ljubljana se je razvila veličastna povorka, ki so jo domačini burno pozdravljali. Raz hiš zavednih Logatčanov so vihrale narodne in državne zastave. Pred stanovanjem bolnega starostea br. Hodnika, ki stoji že 20 let Sokolu na čelu, se spre-

vod ustavil in je br. Herman pozdravil v imenu vsega Sokolstva br. starosta ter mu želel čim prejšnjega okrevanja. Isto sta storila tudi zastopnika župnega starešinstva br. Mesec in br. Flegar. Starosta br. Hodnik se je ganjen zahvalil za ovacije in sipal na povorko cvetje. Povorka je odšla nato po glavnih ulicah na telovadišče, kjer je bil razhod.

Na telovadišču se je med tem zbralo mnogoštevilno občinstvo, ki je nestrno pričakovalo pričetka javne telovadbe. Točno ob 16.30 je dal okrožni načelnik br. Le nardič znamenje za telovadbo, nakar je prikorakala na telovadišče moška deca (35) ki je izvedla zadovoljivo 2 župni piositi vaji, istotako je ženska deca (46) boljše kot moška izvedla tri župne proste vaje. Strumnih korakov so prišli člani (71), ki so skupljanske proste vaje izvedli še zadosti skladno in uravnano. Poznal pa se je, da niso imeli prej skušnje. Prav dobro je izvedel svoje vaje s kiji ženski naraščaj (22) na štetje. Učinkovite proste vaje bi ob godbi dosegle še boljši uspeh. Najboljši je bil kakor običajno, nastop moškega naraščaja (41), ki je proste vaje za l. jug. vsesokolski zlet l. 1922. izvedel skoro brezhibno. Krepki in zagoreli dečki so bili pri odhodu burno pozdravljeni. Pri orodni telovadbi je nastopilo 5 vrst in sicer: vzorna vrsta Sokola I. z olimpijskim tekmovalcem br. Malejem na drogu, Sokola II. na krogih, 2 vrsti članov na bradli in moški naraščaj na drogu. Da je vzorna vrsta na drogu vzbudila občo pozornost, je umetno, saj je br. Malej s svojimi krasno izvedenimi vajami občinstvo uprav zadivil, ter je bil deležen burnih ovacij. Navzoči zastopnik naše hrabre vojske div. general g. Lazič si je pustil predstaviti br. Maleja in se informiral o uspehih naših tekmovalcev na olimpijadi. Ta lepa gesta g. generala je dvignila ponoven burnen aplavz br. Maleju. Lepe izvedbe je pokazal na krogih Sokol II. in so bili vsi telovadci nagajeni z dolgotrajnim odobravanjem. Po orodni telovadbi je 56 članic zadovoljivo izvedlo skupljanske proste vaje. Prijetno so nas iznenadili vrli Zilrovci, ki so svojo »Deveterico« izvedli na štetje res vzorno in skladno. Vaje, ki obsegajo zelo težke gibe rok, trupa in nog, so vzbudile pri gledalcih viharan aplavz. Kot zaključek javne telovadbe so izvedli bratje iz Vrhniko (16) znano dr. Murnikovo sestavo »Marseillaise«, ki je bila prav dobro izvedena.

Po javni telovadbi se je zbralo vse Sokolstvo in mnogoštevilno občinstvo na terasi pred sokolskim domom, kjer je raz balkona pozdravil br. Punčuh, okr. nadzornik v p. in društveni prosvetar, vse navzoče, zlasti zastopnika naše hrabre vojske g. generala Laziča, olimpijca br. Maleja, zastopnika župe br. Mesca in br. Flegarja, in kumico s. Sicerhovo. Orisal je 20letno delovanje Sokola od ustanovitve do danes, zlasti ono burno dobo pod italijansko okupacijo. Pozival je vse k vztrajnemu in poštvalnemu sokolskemu delovanju. Z vzklikom na prvega našega Sokola Nj. Vel. kralja je br. Punčuh zaključil svoj govor, nakar je godba zaigrala državno himno. Za župno starešinstvo je v kratkem in jedrnatem govoru čestital k 20letnici brat Flegar, pozivajoč članstvo, da vztraja na dosedanjem delovanju in naj ima vedno v mislih neosvojene brate, katere bomo ramo ob ramo z našo hrabro vojsko združili pod nepremagljivim sokolskim praporom. Moralni uspeh prireditve je bil popoln. Prav tako, upamo, tudi gmotni.

Darujte za pogorelce
v Gornjem Jezeru!

ZASTOPNIKA

9854

za Ljubljano in okolico, dobro uvedenega pri trgovcih železne stroke, sprejemmo pod poveljnimi pogoji. — Ponudbe na upravo lista pod oznakom: »Česka industrija«.

Solidan, otmjen, dugotrajn!
Nije „Massenartikel“!

MERCEDES-BENZ
CH. NUSSER Zagreb - Rackoga ul. br. 4
Beograd - Kn. Mihajlova ul. br. 52

Podzastopstvo:

Ing. Adolf Pfennigberger, Sarajevo
Oušan Marinkovic, Mostar
Brac Manucci Oslje

Ing. O. Tönnies, Ljubljana
August Bachinger, Novi Sad
Johann Schmidt Vránc

boj edinega zadovoljnega Jugoslavena. Spomnil sem se na rusko pravljico, kjer so iskali srajco srečnega človeka, in ko so tega človeka našli, — ni imel srajce. In ta ubogi Ličan, ki ima doma ženo in troje otrok, pa mu ne rodi zemlja toliko, da bi jih preživel, je zadovoljen in ima »vedno srečo,« če zasluži s trdim delom vsaj 30 Din na teden. Ali ni to zlata vreden človek, če pomislimo na vse nezadovoljne in nesrečne ljudi našega časa. Od kod izhaja ta življenski optimizem? Kaj bi se dalo doseči s takim narodom, ko bi mu doma dali kruha in dela! Kakšno narodno bogastvo leži v tej zdravi, preprosti narodni duši!

V Novem mestu si je Ličan oskrbel vode in jo pil z velikim užitkom — hvalil na vse pretege in blagoval Kranjce, da imajo tako »dobro vodo«.

»Pri nas je skala, znajem, a jaz sem zadovoljen — samo da imam dela. Ali ne veste, kje se bo gradila kaka nova železnica?«

Gospod s častljivim obrazom — izkazalo se je, da je Karlovčan — je začel razlagati našo železniško politiko, pri čemer se je izkazalo, da je veren Jugosloven, ki pozna sicer vse naše napačne in težave, a ne zabavlja po nepotrebnem. Ličan ga je zvesto poslušal in

se razgovoril o lepih progah in cestah, ki jih je videl v Franciji.

»Da imamo pri nas take,« je rekel, »pa bi bili vsi zadovoljni. Koliko je naroda, ki bi hotel delati, samo da mu dajo dela.«

Dospeli smo na Gorjance in onstran Kolpe so se pokazali daljni kraji.

»Evo me kod kuće,« je dejal Ličan, »op osmih smo v Karlovcu, o polnoči v Vrhovinah.«

»Da, ali iz Karlovca gre brzovlak.«

»To se mora doplačati?«

Malo se je zamislil. Bog ve, kako bi bilo bolje. Rad bi bil danes doma — a denarja je škoda.

»Boljše je, če pridem danes — ob treh po polnoči bi stopil v hišo, otroci bi imeli veselje.«

V prijetnem razgovoru smo se pripeljali do Karlovca, kjer se je poslovil. Videl sem ga, kako je sedel na peronu na svoji skrinjici in premišljal. Našel je svoje vrste ljudi in se razgovarjal... Ali bi doplačal?...

Ko smo se odpeljali z brzovlakom, ga ni bilo videti — a na Vrhovinah je stopil sredi noči s svojo skrinjico iz vlaka in jaz sem še dolgo gledal v temno noč, ki je ležala nad liškimi skalami in sem premišljal o tem zadovoljnem človeku,

ki ima vedno srečo, če si more s trdim delom zaslužiti življenje in je zadovoljen tudi tedaj, če mu tujina da trdozasluženega kruha, da more od daleč skrbeti za svojo ubogo zemljo.

Se danes vidim pred seboj njegovo zdravo lice in udelane roke, slišim njegov glas in pametne besede, vmes pa ta čudno veseli pogled na svet: »Jaz sem zadovoljen, jaz imam vedno srečo!...«

Vodnik je pel o zadovoljnem Kranjcu — in jaz bi pel o zadovoljnem Jugoslovenu — pa ne znam.

Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejšel

Teodor Kern, Ljubljana

Poljanska cesta št. 8

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacije vodovodov. Naprava strelvodov. Kopališke in klesane naprave. Izdelovanje posod iz pločevine za firne, barvo, lak in med vsake velikosti, kakor tudi posod (škafije za konzerve) ter litografija. 19

»OLLA« je kot dokazano že desetletja vodilna kot najstarejša in dokazljivo tudi najzanesljivejša. 130

Kolika zadovoljnost

In prijetna domačnost

vlada v domovinah s prijetno slikarjstvo. To Vam nudi v polni meri slikarska in pleiskarska trdka

Ivan Košak, Bleweisova c. 15

ŠIVALNI STROJI

Izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz lastne tovarne. 15letna garancija. — Vezanje se poučuje pri nakupu brezplačno. — Pisalni stroji Adler. — Kolesa iz prvih tovarov: Dürkopp, Styrja, Waffler, rad (Orožno kolo). Pletilni stroji vedno v zaloz. Posamezni deli koles in šivalnih strojev. — Daje se tudi na obroke!

— Ceniki franko in zastoni! — 3/2

LJUBLJANA Gosposvetska cesta št. 2.

Zahvala.

Za izraze odkritosrčnega sočutja, ki smo jih prejeli pisмено ali ki so nam bili izrečeni osebno ob priliki prebriske izgube naše nadvse ljubljene hčerke in sestrice

Jožice

kakor tudi za poklonjeno prekrasno cvetje in za spremstvo na njeni zadnji poti se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo.

Posebno pa nas veže dolžnost, se zahvaliti gospodu primarju dr. Derču, gospej dr. Prapotnikovi in častiti sestri Vestini za njihovo požrtvovalno nego za ves čas njene bolezni.

Ljubljana, 18. avg. 1928.

Zalujoča rodbina Čeplakova.

Stanley Weyman:

Rdeča kokarda

Roman.

Mrtvec je bil menih v črnbeli halji svojega reda. Nekaj trenutkov je trajalo, da sem ukrotil grozo, ki me je pograbila spričo tega odkritja; a ko sem se spet osvestil, sem takoj spoznal, kako je prišlo truplo na stopnice. Moja je bila najbrže v začetku pobune zadet na ulici, ako ni bil celo izmed prvih, ki so udarili na vojake; tovariši so zavlekli njegovo truplo pod ta obok in drli nato dalje, da ga osvetijo.

Toda prilika ni bila primerna za turobno premišljevanje; pustil sem pokojnika in se tipaje vzpel na vrh ... Toda joj meni: ko sem prišel v sobo abbéja Benoit, je bila prazna!

Ne vedoč, kaj naj storim, sem stal minuto ali dve sredi somračnega brloga. Kaj mi je bilo početi? ... Skoro ponevedoma sem stopil k oknu in se ozrl venkaj. V golem, malone slepem zidu, ki sem ga videl na oni strani dvorišča, je bilo okno, skoro v isti višini kakor moje, le nekoliko dalje v stran. Ko sem strmel v tisto smer, je zdajci udarila izza okna živa svetloba. Prižgali so bili svetilko; na svetlem ozadju so se črno odrazile glava in ramena mlade ženske.

Toliko da je nisem zaklical z imenom: bila je Deniza!

Preden sem se zdrnil iz svojega strmenja, se je odvrnila od okna, zastor mi je zaprl pogled in vse je utonilo v mraku. Ostali

so samo še očrti, ki jih je kmalu zalila tema; ta tema in črni prepad dvorišča sta bila edino, kar me je ločilo od nje.

Obslonel sem na svojem oknu in srce mi je razbijalo, kakor bi hotelo skočiti iz mene. Misli v moji glavi so z vrtoglavo brzino izpodirale druga drugo. Deniza je bila tu, v hiši onkraj dvorišča! To srečanje se mi je videlo čudovito, nerazumljivo. Nato sem pomislil, da je sosednja hiša tik blizu starih vrat, ki sem jih bil videl na ulici; ali mi niso pripovedovali, da stanuje Froment v Avgustovih vratih?

Nikakega dvoma ni moglo biti o tem, da je imel devojko zaprt v tej hiši, ki je bila neposredno spojena z njegovim bivališčem. Željno sem ogledoval njen mrki zid in spremljal z očmi vrsto lin, ki so zaznamovale smer stopnice. Sledil sem jim prav do tal: končavale so se baš pod kipeom, ob vhodu, pod katerim sta mi bila tista dva neznanca izginila izpred oči.

Po mestu so se še vedno bili. Slišal sem zamolke poke oddaljenega streljanja in zvonove, ki so klenkali plat; zdaj pa zdaj se je raznesel po večernem zraku divji vzhub rojevanja in kričanja. Toda jaz sem nepremično zrl na vrata pod seboj, vse dokler me ni obšla prva jasna misel. Nato sem se še enkrat ozrl na Denizino okno; dobro sem si zapomnil njegovo lego in odšel po stopnicah nizdol.

Ker nisem imel luči, sem moral tipati ob zidovih, da sem našel pravo pot. Toda pomnil sem, kje je ležalo menihovo truplo, in sem ga prestopil brez neizgovorne. Ko sem prišel do vrat, sem oprezno pomolil glavo venkaj.

Dva moška sta pravkar naglo stopala preko malega trga; zavila sta pod neki vhod na desni in izginila. Onkraj strehe najvišje hiše, ki je štrlela nad menoj s svojo temno gmojo, je trepetala nestalna

rdečkasta svetloba. Čul sem glasove, ki so menda prihajali s stolpa nad vhodom in zdelo se mi je, da vidim na njem človeško postavo. Drugače je bilo vse tiho; pomirjen sem se vrnil v hišo.

Čez dve minuti sem stopil na trg preoblečen v menih z oglavnico potegneno na obraz in vrvjo okoli pasu. Nato sem brez oklevanja vstopil; še trenutek in bil sem na dvorišču. S cevjo zlomljene muškete, ki sem jo bil gredoč pobral, sem dvakrat udaril ob kameniti tlak.

Vrata so se odprla, preden sem utegnil pomisliti, kakšen bo sprejem; in ko sem stopil v hišo, so se kakor začarana nesišno zaprla za menoj.

Bil sem v dolgi, goli in neopravljeni, hodniku podobni veži. Nekje na steni je visela goreča svetilka, a pred menoj sta sedela na kameniti klopi dva človeka in se pogovarjala. Trije ali štirje drugi so hodili sem ter tja. Ob mojem vstopu so vsi utihnili in se napeto ozirli vame.

»Odkod prihajate, brat?« je vprašal eden in stopil k meni.

»Iz krčme »Pri Devici«,« sem odgovoril na slepo srečo.

In ker me je luč slepila, sem vzdignil roko in sem si zasenčil oči.

»H komu želite? K poveljniku?«

»K njemu samemu.«

»Pojdite z menoj,« je nadaljeval neznanec, »na strehi je. Ali gre vse dobro?« je povzel in z nasmeškom pogledal na moje orožje.

»Vse gre po sreči,« sem odvrnil, ne da bi dvignil glavo, ter skril obraz v sencji svoje oglavnice.

»Videti je, da postaja vroče.«

»Da, videti je.«

Naročila in vse dopise, ličote in nalih oglašev, je pošiljati na Oglasi oddelek Jutra, Ljubljana, Prešernova 5. Tel. št. 2492

Mali oglasi, ki služijo v parredovalno in ročaj na namenu občinstva, vraka bresda 50 par. Najmanjši znesek Din 5. Pristopnina za tifo Din 5.

Mali oglasi

Use pristojbina je uparila li obnem s saročilom, a cer na oglašev pristojbina Likovni račun pošilja vabno Ljubljana, št. 182

Službo dobi

Brivskega pomočnika

solidnega in dobrega delavca išče samo za strženje bub frizer salon G. J. Aleksander, Kongresni trg št. 6. 25913

Brivskega pomočnika

perfektnega v strženju na bubu sprejme v. takoj, prosti dobri plači, Peter Urusec, gospodski in damski frizer, Murska Sobota. 25960

Sivilje

za možko perilo sprejme v industriji perila Jos. Rojzn, Aleksandrova cesta 3. 25992

Slaščičarskega pomočnika

starejšega, popolnoma izvehanega v biskvitih, desertih in kekših, išče za takoj tovarna. Ponudbe je poslati na upravo »Jutra« pod »Izvehan 30«. 26036

Frizersko vajenka

priljetne znanjosti, inteligentno, ki ima veselje do dela in s znanjem nemščine, išče salon G. J. Aleksander, Kongresni trg 6. 25941

Gospodično

sprejem kot vzgojiteljico dveh fantov, ki v starosti 8 in 6 let. Zanimi mora tudi nemško. Ponudbe na oglašev oddelku »Jutra« pod »Vzgojiteljica 940«. 25940

Modistovsko učenka

za primerno predizobrazbo sprejme takoj. Prednost imajo hčerke železničarjev. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 25968

Čevljar, pomočnika

dobro izurjenega, sprejem takoj Janko Zorman, pri Mariboru. 26060

Mesar, vajenca

poštenih staršev, sprejem. Naslov se izve v oglašev oddelku »Jutra«. 26030

Plačilno natakario

iskom za na delo, ki bi tudi opravljala domača dela. Pogoji: čedna znanjost, poštena in kaveje zmocna. Nastop takoj. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26051

Knjigovodjo ali knjigovodkinjo

z večletno prakso, zmocno slovenskega in nemškega jezika v besedil in pisavi, samostojno moč, sprejem. Pismene ponudbe s navedbo zahtev je poslati na: Frie Zernljid, vinogradsko veleposvetilo in vinski klet v Ljutomeru, Lj. 26067

Ekonom

absolutno vinorjske kole z večletno prakso sprejem za vinogradsko veleposvetilo v Ljutomeru okoli. Pismene ponudbe s navedbo zahtev ob prostem stanovanju je poslati pod »Dobro strokovnjak« na oglašev oddelku »Jutra«. 26068

Hišino

inteligentno in zdravo, ki bi obnem skrbela za dveletnega otroka, sprejem. Ponudbe na Zora Karamata, Zemun, Karamatina ul. 17. 25959

Mesarski pomočnik

dobro, vešč tudi v sekanju mesa, dobi takoj mesto. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26100

Šoferja

ki bi opravljal zraven šoferskih poslov še kaka druga dela v gospodarstvu, sprejem. Pismene ponudbe je poslati na: Frie Zernljid, vinogradsko veleposvetilo in vinski klet v Ljutomeru. 26069

Mesto gospodinjice

mlada vdova, ali kaj primernega, gro tudi k otrokom. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26059

Šofer

in vešč mehanik išče službo. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26054

Trg. pomočnik

mečnega stroka išče službo. Ponudbe na oglašev oddelku »Jutra«. 26058

Mesto gospodinjice

mlada vdova, ali kaj primernega, gro tudi k otrokom. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26059

Šofer

in vešč mehanik išče službo. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26054

Trg. pomočnik

mečnega stroka išče službo. Ponudbe na oglašev oddelku »Jutra«. 26058

Mesto gospodinjice

mlada vdova, ali kaj primernega, gro tudi k otrokom. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26059

Vajenca

s primerno kolko izobrazbo in lastno oekrbo, za manufakturno sprejem. — Ponudbe na oglašev oddelku »Jutra« pod »Marljiv 5«. 26061

Trg. izobražen gospod

star 30 let, dobi mesto v pisarni v Ljubljani. Pismene ponudbe do 25. t. m. na oglašev oddelku »Jutra« pod »Dobra moč«. 26076

Učenko

za stopanje gornjih delov sprejem. Izve se v oglašev oddelku »Jutra«. 26064

Čevljar, pomočnika

zaneeljevega, večnega vseh del, sprejem takoj v stalno delo. Hrana in stanovanje v hiši Josip Pogončnik, Ljubno, Gorenjskega Gor. 26108

Fino kuharico

z dobrimi izpisevali, snažno in v vajeno vseh domačih del, sprejem. Pismeno na oglašev oddelku »Jutra« pod »Fina kuharica 111«. 26111

2 Izurjeni pretijli

za telovnike sprejme M. Pretnar, Podbrzeje. — Podnart. 26112

Prodajalka

dobro izurjena v mešani stroki, išče službo za oktober. Cenj ponudbe na oglašev oddelku »Jutra« pod »Prodajalka 26052«. 26135

Prodam

la trbovelj, premog in lepa, suha bukova drva kupite najugodnejše pri trvdki Franc Slova, Razlagova ulica 20. 175

Žičnat posteljni vložki

najceneje pri trvdki Fr. Stupica, Ljubljana, Gornjske svetske 1. 26117

Vinski potnik

dobro vpeljan po Sloveniji dobi pod ugodnimi pogoji takoj mesto. Ponudbe je poslati pod »Vinski potnik 96« na oglašev oddelku »Jutra«. 26070

Potnika

dobro vpeljanega, s večletno prakso, sprejem. Pismeno na oglašev oddelku »Jutra« pod »Potnik 96«. 26070

Plačilno natakario

iskom za na delo, ki bi tudi opravljala domača dela. Pogoji: čedna znanjost, poštena in kaveje zmocna. Nastop takoj. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26051

Knjigovodjo ali knjigovodkinjo

z večletno prakso, zmocno slovenskega in nemškega jezika v besedil in pisavi, samostojno moč, sprejem. Pismene ponudbe s navedbo zahtev je poslati na: Frie Zernljid, vinogradsko veleposvetilo in vinski klet v Ljutomeru, Lj. 26067

Ekonom

absolutno vinorjske kole z večletno prakso sprejem za vinogradsko veleposvetilo v Ljutomeru okoli. Pismene ponudbe s navedbo zahtev ob prostem stanovanju je poslati pod »Dobro strokovnjak« na oglašev oddelku »Jutra«. 26068

Hišino

inteligentno in zdravo, ki bi obnem skrbela za dveletnega otroka, sprejem. Ponudbe na Zora Karamata, Zemun, Karamatina ul. 17. 25959

Mesarski pomočnik

dobro, vešč tudi v sekanju mesa, dobi takoj mesto. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26100

Šoferja

ki bi opravljal zraven šoferskih poslov še kaka druga dela v gospodarstvu, sprejem. Pismene ponudbe je poslati na: Frie Zernljid, vinogradsko veleposvetilo in vinski klet v Ljutomeru. 26069

Mesto gospodinjice

mlada vdova, ali kaj primernega, gro tudi k otrokom. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26059

Šofer

in vešč mehanik išče službo. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26054

Trg. pomočnik

mečnega stroka išče službo. Ponudbe na oglašev oddelku »Jutra«. 26058

Mesto gospodinjice

mlada vdova, ali kaj primernega, gro tudi k otrokom. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26059

Šofer

in vešč mehanik išče službo. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26054

Trg. pomočnik

mečnega stroka išče službo. Ponudbe na oglašev oddelku »Jutra«. 26058

Pletilnice!

Mlado dekle prosti mesta v življanju pletenih izdelkov. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26057

Izurjena pletilja

želi premeniti službo, najraje v hrano in stanovanje v hiši Naslo v oglašev oddelku »Jutra«. 26080

Brivski pomočnik

dameki frizer Placa Din 1800-2000 mesečno. Nastop takoj ali po dogovoru. J. Moznarič, Jesenice, Gor. 26108

Prodajalka

dobro izurjena v mešani stroki, išče službo za oktober. Cenj ponudbe na oglašev oddelku »Jutra« pod »Prodajalka 26052«. 26135

Prodam

la trbovelj, premog in lepa, suha bukova drva kupite najugodnejše pri trvdki Franc Slova, Razlagova ulica 20. 175

Žičnat posteljni vložki

najceneje pri trvdki Fr. Stupica, Ljubljana, Gornjske svetske 1. 26117

Vinski potnik

dobro vpeljan po Sloveniji dobi pod ugodnimi pogoji takoj mesto. Ponudbe je poslati pod »Vinski potnik 96« na oglašev oddelku »Jutra«. 26070

Potnika

dobro vpeljanega, s večletno prakso, sprejem. Pismeno na oglašev oddelku »Jutra« pod »Potnik 96«. 26070

Plačilno natakario

iskom za na delo, ki bi tudi opravljala domača dela. Pogoji: čedna znanjost, poštena in kaveje zmocna. Nastop takoj. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26051

Knjigovodjo ali knjigovodkinjo

z večletno prakso, zmocno slovenskega in nemškega jezika v besedil in pisavi, samostojno moč, sprejem. Pismene ponudbe s navedbo zahtev je poslati na: Frie Zernljid, vinogradsko veleposvetilo in vinski klet v Ljutomeru, Lj. 26067

Ekonom

absolutno vinorjske kole z večletno prakso sprejem za vinogradsko veleposvetilo v Ljutomeru okoli. Pismene ponudbe s navedbo zahtev ob prostem stanovanju je poslati pod »Dobro strokovnjak« na oglašev oddelku »Jutra«. 26068

Hišino

inteligentno in zdravo, ki bi obnem skrbela za dveletnega otroka, sprejem. Ponudbe na Zora Karamata, Zemun, Karamatina ul. 17. 25959

Mesarski pomočnik

dobro, vešč tudi v sekanju mesa, dobi takoj mesto. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26100

Šoferja

ki bi opravljal zraven šoferskih poslov še kaka druga dela v gospodarstvu, sprejem. Pismene ponudbe je poslati na: Frie Zernljid, vinogradsko veleposvetilo in vinski klet v Ljutomeru. 26069

Mesto gospodinjice

mlada vdova, ali kaj primernega, gro tudi k otrokom. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26059

Šofer

in vešč mehanik išče službo. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26054

Trg. pomočnik

mečnega stroka išče službo. Ponudbe na oglašev oddelku »Jutra«. 26058

Mesto gospodinjice

mlada vdova, ali kaj primernega, gro tudi k otrokom. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26059

Šofer

in vešč mehanik išče službo. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26054

Trg. pomočnik

mečnega stroka išče službo. Ponudbe na oglašev oddelku »Jutra«. 26058

Mesto gospodinjice

mlada vdova, ali kaj primernega, gro tudi k otrokom. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26059

Šofer

in vešč mehanik išče službo. Naslov v oglašev oddelku »Jutra«. 26054

Trg. pomočnik

mečnega stroka išče službo. Ponudbe na oglašev oddelku »Jutra«. 26058

Kolesa

Moško in žensko kolo

dobro ohranjeni, prodam. Poizve se v oglašev oddelku »Jutra«. 26017

Damska kolesa

po izvanredno nizki ceni nudi Oton Zemirok, Marija trg 8. 26119

Pridelki

Finega vina (risting) lastnega pridelka, večjo množico, prodaj. Seidl, Novo mesto. 26029

Pšenico

in druge vrste tito od ku. jovali za mlin ali velet. govinu — Slane i drug. Oeljek. 26039

80 hl vina

iz 1926 jako dobrega. 12% prodaj. Vino oddam tudi v manjših partijah. Oglasi se je pri Franc Cerin, Sv. Andraž v Halozah pri Ptuj. 26064

Kupim

Biskvit forme raznovrstne, kupim takoj. Adolf Kern, Krup. 26055

Stare kovine

kakor baker, medenino, »tržnik« medij, vinene, elin, kum, akumulator plošče, »vinene« črne, železne, liti, no šunlje, avtomate, rah, lino, tračnice, vzgomete, travertine, »stare« naprave, »stare« kupaže in oia, la, najbolje »Črna« k 4 Zagreb, Mandaličeva 1. 186

Večji lokal